

گاهنامه هنر و مبارزه

۴ آوریل ۲۰۱۳

نوشته دیوید والش

مرکز مطالعات جهانی، ۲ آوریل ۲۰۱۳

منطقه: ایالات متحده، خاورمیانه و آفریقای شمالی

مضمون: جنگ ایالات متحده _ ناتو

سرباز قدیمی ارتش آمریکا در بزنگاه مرگ و زندگی جنگ «غیرقانونی» علیه عراق را افشا می کند

تحلیل: عراق

گاهنامه هنر و مبارزه/پاریس/ترجمه توسط حمید محوی/۴ آوریل ۲۰۱۳

سرباز قدیمی جنگ عراق **توماس یانگ** (۱)، در حال حاضر تحت مراقبت تسکینی در زادگاهش شهر کانزاس، در میسوری، به سر می برد، او «آخرین نامه» تأثر انگیز خود را نوشت. این نامه روی «تروسدیگ» (۲) منتشر شد و مخاطب آن رئیس جمهور اسبق ژرژ دابلیو بوش و معاون رئیس جمهور دیک چینی بود.

پرونده ۲۰۰۷ تحت عنوان «تن جنگ» (۳) (در مجله انگلیسی) به توماس یانگ اختصاص یافته بود که آخرین نامه اش را به مناسبت «دهمین سالگرد جنگ عراق به نام رفقایم سربازان قدیمی عراق می نویسم. این نامه را به نام ۴۴۸۸ سرباز و سرباز نیروی دریایی ایالات متحده که در عراق کشته شدند می نویسم. این نامه را به حساب صدها هزار سرباز قدیمی مجروح شده، و به جای آنهایی می نویسم که جراحات جسمانی و روانی زندگی شان را ویران کرده است. من

یکی از آنهایی هستم که به سختی مجروح شده‌اند. من در کوران یک دام طی شورش که سال ۲۰۰۴ در شهر صدر به پاخاست، فلج شدم. زندگی من به پایان می‌رسد.»

توماس یانگ ادامه می‌دهد: «این نامه را به حساب این سربازان قدیمی می‌نویسم که جراحت و نفی خویشتن به دلیل تمام آن چیزهایی که دیدند، تمام چیزهایی که متحمل شدند و تمام اعمالی که در عراق مرتکب شدند، آنها را به خودکشی واداشت، و برای سربازان و سربازان نیروی دریائی فعال می‌نویسم که روزانه به طور متوسط یک نفر از آنها دست به خودکشی می‌زند. این نامه را به نام صدها هزار از یک میلیون عراقی کشته شده می‌نویسم و به نام مجروحان بی‌شمار عراقی. من این نامه را به نام همگی مان می‌نویسم _ به نام زباله‌های انسانی که پشت سر جنگی که شما برپا کردید بر جا گذاشته است، آنهایی که زندگی شان در درد و ندامت بی‌پایان سپری می‌شود.»

توماس یانگ می‌نویسد: «می‌نویسم، نه برای آنکه فکر می‌کنم که شما به نتایج دهشتناک انسانی و اخلاقی دروغ‌هایتان، و عوام‌فریبی و حرص ثروت و قدرتتان پی‌ببرید. می‌نویسم زیرا که، پیش از مرگم، می‌خواستم به روشنی بگویم که من و صدها هزار از رفقایم بین سربازان قدیمی، و میلیونها نفر از هم‌میهن‌انم، همانند صدها میلیون نفر دیگر در عراق و در خاورمیانه، کاملاً می‌دانیم که شما چه کسانی هستید و چه می‌کنید.»

در برنامه «تن جنگ» سپس مجریان برنامه فیل دوناهو و الین لسپیرو داستان توماس یونگ و بیماری بسیار سخت او و مبارزات دائمی او را علیه جنگ عراق روایت کردند. یونگ پس از ۱۱ سپتامبر ۲۰۱۱ وارد خدمت ارتش آمریکا شد، زیرا به همان شکلی که در آخرین نام هاش توضیح می‌دهد، «کشور ما مورد حمله قرار گرفته بود.»

تن جنگ (۲۰۰۷): زنان سازمان [مادران ستاره پلائی] که فرزندان‌شان را در جنگ عراق از دست داده‌اند به همراهی توماس یانگ در واشینگتن راه پیمائی کردند.

تنها پنج روز پس از گسیل او به عراق در کوران آوریل ۲۰۰۴، طی یک عملیات گشتی در محله صدر سیتی در بغداد خودروی آنها مورد حمله قرار می‌گیرد، سرباز جوان در اثر شلیک گلوله از سوی یک شورش که در ارتفاع بالا موضع گرفته بود مجروح می‌شود. این گلوله موجب قطع ستون فقرات او می‌شود.

پس از این حادثه او روی صندلی چرخدار سکنا می‌گزیند، ولی او با معلولیت‌های دیگری نیز باید مقابله کند، نمی‌تواند سرفه کند، اختلال در تنظیم درجه حرارت بدن، مشکل تکلم، عفونت ادراری و اختلال جنسی.

پس از هیپوکسی مغزی سال ۲۰۰۸، یانگ که امروز ۳۳ ساله است به مجری «تروسدینگ» می‌گوید «خیلی از دقت عمل و نیروی بالا تنه ام را از دست داده‌ام. حتی قادر نیستم یک گلوله به خودم شلیک کنم و یا در یک بطری دارو را باز کنم و با «اوردوز» خودم را از بین ببرم»، «احساس می‌کردم که به پایان خط رسیده‌ام [...] تصمیم گرفتم خودم را تحت مراقبت تسکینی قراردهم، و از غذا خوردن امتناع کنم تا بمیرم».

در فیلم مستند صحنه‌های هیجان‌انگیزی هست که نشان می‌دهد که چگونه یانگ وارد مبارزات ضد جنگ می‌شود، و صحنه‌هایی از ملاقات او با سربازان قدیمی مجروح و اعضای خانواده‌هایی که فرزندان‌شان را در جنگ عراق از دست داده‌اند.

طی اوت ۲۰۰۵، یانگ به همراهی همسرش در آن دوران، به کامپ کیسی، اردوگاه اعتراضی که به ابتکار سندی شائن ایجاد شده بود رفتند و مقابل دهکده ژرژ دابلیو بوش در کراوفورد در تگزاس دست به تظاهرات زدند.

متأسفانه، انگیزه‌های مجریان این فیلم مستند واقعا از اصالت کافی برخوردار نبود. «تن جنگ» با سخنرانی افتتاح‌آمیز به نفع حزب دموکرات و به اصطلاح تعهد آن به مبارزه علیه جنگ به پایان رسید. قهرمان ضمنی این فیلم مستند رابرت بیرد سناتور اسبق دموکرات از ویرجینیای غربی بود که در صحنه پایانی فیلم به نمایش گذاشته شد.

به شکل طنزآمیزی، جنبش ضد جنگ رسمی، کع شخصیت‌هایی مانند فیل دونا هو به آن تعلق دارند، مجری اسبق بحث تلویزیونی، وقتی «تن جنگ» در حال تهیه بود، روی نقطه انحلال قرار داشت. پیروزی دموکراتها در انتخابات نوامبر ۲۰۰۶، شخصیت بزرگ حزب فورا اطمینان دادند که اتهامی علیه بوش وجود ندارد و تأمین مالی جنگ عراق و افغانستان ادامه خواهد یافت. پیروزی اوباما این جریان را تکمیل کرد.

به تعبیر خود توماس یانگ «جنگ عراق بزرگترین اشتباه استراتژیک در تاریخ ایالات متحده بوده است» و در نامه‌اش می‌گوید که اگر در جنگ افغانستان مجروح شده بود تا این اندازه احساس ناامیدی نمی‌کرد چرا که علیه نیروهائی انجام گرفته که حمله ۱۱ سپتامبر را به وجود آوردند.

با این وجود، هیچیک از شخصیت های حزب دموکرات، حزب امپریالیست آغشته به خون، چنین جملات صادقانه و دقیقی را بر زبانشان جاری نساختند : «من برای آزادی سازی عراق به ارتش نپیوستم، یا برای متوقف ساختن برنامه تولید سلاح کشتار جمعی، و نه حتی به شکلی که می گویند برای ایجاد دموکراسی در عراق و در خاورمیانه. من برای بازسازی عراق با نفت این کشور به ارتش نپیوستم. ولی این جنگ برای ایالات متحده ۳۰۰۰ میلیارد دلار هزینه داشته است. و مطمئنا برای جنگ پیشگیری کننده به ارتش نپیوستم. جنگ پیشگیری کننده بر اساس حقوق بین الملل غیر قانونی اعلام شده است. به عنوان سرباز در عراق، حالا می دانم و می توانم بگویم که از حماقت ها و جنایات شما حفاظت می کردم.»

توماس یانگ در مورد وضعیت جسمانی خود می نویسد «من از مواد بی حس کننده اشباع شده ام و زندگی من از من دور می شود...با این واقعیت باید رویارویی کنم که صدها هزار فرد آدمی، به انضمام کودکان، و خود من، توسط شما قربانی شده ایم، و ما تنها قربانی حرص و طمع شرکت های نفتی بودیم و هستیم، قربانی اتحاد شما با رژیم های سلطنتی سراپا نفت عربستان سعودی، و همسایگان امپریالیست کاملا بیمار شما.»

یانگ در پایان نام هاش می نویسد « من مانند بسیاری از سربازان معلول قدیمی دیگر از فقدان شیوه درمانی مناسب و غالبا بی تأثیر رنج می بریم که غالبا از سوی وزارت سربازان قدیمی عرضه می شود. من نیز مانند بسیاری از سربازان قدیمی دیگر به این نتیجه رسیده ام که جراحات روانی و جسمانی ما هیچ ارزشی برای شما ندارد، و شاید برای هیچیک از سیاستمداران. از ما استفاده کردند. به ما خیانت شده است. و ما را به حال خود رها کردند[...]. برای من زمان آن فرانسه بود که حساب پس بدهم. زمان شما نیز فرا خواهد رسید. آرزوی من این است که در مقابل دستگاه عدالت محاکمه شوید.»

نامه توماس یانگ و وضعیت او حاکی از تراژدی اسفناک جنگ های عراق و افغانستان، تخریب و مرگ بیهوده صدها هزار، و شاید میلیون ها انسان است، که تماما قربانی حرص و طمع قدرت ایالات متحده برای تسلط بر جهان شده اند. وقت حساب رسی به اعمال نخبگان آمریکائی نزدیک می شود.

David Walsh

paru le 22 mars 2013 , [WSWS](#) , Article original